

برای بهتر شدن حال

پروانه‌ها تلاش کنیم

امروز ۱۳ آذر (۳ دسامبر) روز جهانی معلولان است. به این بهانه بازنگاهی خواهیم داشت به کتاب «پروانه‌ها گریه نمی‌کنند» که پیشگام آغاز هم‌صحبتی و گوش‌دادن باب گفت‌وگوی بی‌واسطه در باب تفاوت‌ها و معلولیت‌های جسمی و ذهنی مختلف است.

نویسنده (مرضیه اعتمادی) که خود مادر یک کودک معلول است، هدف خود را از گردآوری این روایت‌ها بازکردن دریچه‌ای به دنیای کمتر شناخته‌شده معلولیت عنوان کرده است. وی پیش از این کتاب «شصت» را در روایت بیماری و معلولیت جسمی و ذهنی دخترش زینب نوشته بوده که بعد از چاپ شصت و بزرگ‌تر شدن زینب، مواجهه نویسنده با ابعاد گسترده معلولیت و ملاقاتش با افراد دارای معلولیت و خانواده آنها افزایش یافته و با دیدن دغدغه‌ها و مشکلات آنها، انگیزه لازم را برای نوشتن از زوایای مختلف و پنهان‌مانده معلولیت یافته و «پروانه‌ها گریه نمی‌کنند» را تحریر کرده است.

اعتمادی در مقدمه کتاب اشاره کرده که بچه‌های دارای معلولیت شبیه پروانه‌اند؛ چراکه در عین زیبایی و لطافت به شدت آسیب‌پذیرند. به‌راحتی می‌توانند با یک حرف یا نگاه بشکنند. باید آداب برخورد با آنها را یاد بگیریم؛ کمک‌شان کنیم و درهای جامعه را به‌روی‌شان باز بگذاریم؛ اجازه بدهیم از پیله ناتوانی و ضعف بیرون بیایند و شگفتی‌بال‌هایشان را پیش چشم ما به نمایش بگذارند. پروانه‌ها وقتی از دنیا ناامید می‌شوند، گریه نمی‌کنند. در عوض قدرت بال‌هایشان را از دست می‌دهند. خشک می‌شوند، می‌شکنند، تمام می‌شوند.

نویسنده «پروانه‌ها گریه نمی‌کنند» تاکید دارد که باید برای بهتر شدن حال پروانه‌ها تلاش کنیم. نگذاریم از شوق پرواز خالی شوند. بگذاریم جهان با دیدن لبخند آنها زیباتر از قبل شود. زیبا مثل لبخند رضایت یک پروانه وقتی که بال‌های پر از طرح و نقشش را روی گل آفتابگردان بازمی‌کند.

در بخشی از روایت «دل داده‌ام بر باد، بر هرچه باداباد» آمده است: «حرفی برای گفتن نداشتم جز این‌که از خدا بخواهم با من همان‌طور مدارا کند که من با محمدم می‌کنم. چشمش را به‌روی خراب‌کاری‌های من ببندد و وقتی برای آشتی به‌سمتش می‌روم دستم را بگیرد، بغلم کند و زیر گوشم بگوید ایرادی نداره، سخت‌گیر. بالاخره درست می‌شه.»

کتاب «پروانه‌ها گریه نمی‌کنند» در ۲۵۶ صفحه توسط «جام جم» منتشر شده و مورد استقبال مخاطبان واقع شده است.

چند خط برای کتاب «لهجه‌های غزه‌ای»

بارقه‌های امید در شهری که زنده است

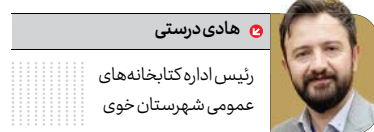
گل‌وله جاجوش کرده و اختیار آب دهانش را گرفته و آب در تمام مدتی که با تازا شوقش به یک فنجان قهوه می‌گفت، از گوشه دهانش در حال چکیدن باشد. و همه این‌ها به‌کنار، تو محو مقاومت مردمی می‌شوی که هم چنان زندگی را در غزه جاری نگه داشته‌اند و بچه به دنیای آورند و روی ویرانه‌ها دارند بحث سیاسی می‌کنند و دنبال نان و هیزم و تنورند و در آن کشاکش بلا، می‌روند به چادر همسایه برای چند پُر فلفل قرمز که اودیه محبوب غزه است.

بارقه‌های امید در شهر زنده است و شاید هنوز هم جوانی عاشق، چشم به‌راه پستی است که خبری از معشوق برای آدرسی که دیگر نیست بیاورد!

در تقای مرگ زندگی زیر بمباران و کوچ اجباری از شمال، گوشی‌تان خاموش شده و خانواده و دوستان و همه را گم کرده‌ای و چون دیگر کسی شماره کسی را حفظ نیست، کل ارتباط با آدم‌های دوروبرت را از دست می‌دهی. یا این‌که کار به جایی برسد که از خانه‌ای که خشت‌به‌خشت آن را دوست داشتی و کل اثاث زندگیت در آنجاست، به‌اندازه یک کوله‌پشتی وسیله برداری و تا زیر بمباران نمانده‌ای زیر آوار، از خانه بیرون بزنی و ببینی که کل چیزهایی که خانه‌ات را تشکیل داده بودند در چند پلک، به تل خاک تبدیل شوند.

یا تصور کن در این هاگیر وواگیر، جوان بیست و چندساله‌ای را ملاقات کنی که هوس قهوه کرده است و توی سرش یک

هادی درست‌ی

رئیس اداره کتابخانه‌های عمومی شهرستان خوی

قدیم این‌طور بود که یک‌هو بی‌هوا، پستی‌سر می‌رسید و خط‌و‌خبر برایت می‌آورد و نامه به‌کنار، گرفتن بسته‌ای که هیچ خبر از ارسالش نداشتی، لذتی فوق‌العاده بود؛ اما این‌روزها شاید دیگر کسی منتظر پستی‌چی نیست و قبل آمدن بسته، پیامک دریافت بسته در مبداء ارسالش به آدرس شما در نرم‌افزار «بله» دیگر مزه آن هیجان را برده است. این‌ها هم به‌کنار، دیگر این‌روزها کسی برای کسی کاغذ نمی‌نویسد که پست کند و بسته‌ها بیشتر خریدهای اینترنتی‌اند. یا در مورد آدرس ما، آخرین کتاب کمک‌آموزشی فلان ناشر که برای همسر کم‌معلم است می‌آید و پستی‌چی بس که از این بسته‌های تبلیغاتی آورده، کارش را ازبر است و می‌آید و آیفون را می‌زند و کتاب را می‌گذارد پشت در و خودش امضا را می‌زند و می‌رود. ولی من هم چنان امیدوار شوق و لذت دریافت بسته از عزیزهای زندگی‌ام هستم.

رفیقی دارم کتاب‌خوان و کتاب‌بلد و از قضا نویسنده، که وقتی از کتابی خوشش بیاید و بخردش، رسم دارد معمولاً دوسه نسخه اضافه خرید می‌کند که آن تازه نشر، هم مهمان کتابخانه خودش باشد هم قسمت کتابخانه رفیقی مثل من. و رسم دیگری دارد و آن این‌که لای کتابی که به‌هدیه می‌فرستد، روی کاغذی یک‌رو سفید، چند خط برای آدم می‌نویسد که آن چند خط از کتابی که به‌پیوست آمده، لذیذتر است. بسته‌های ارسالی دوستم که معمولاً با پیک و سرویس محل کارش

یا به‌دست رهگذری که سمتش مسیر من باشد، ارسال می‌شود و زمان و ساعت و روز مخصوصی ندارد و نه‌آزده، شگفتانگه‌اند. هفته پیش دوشنبه، یکی از آن وعده‌های غیرمعمول بود. بسته‌ای در پاکتی که یک‌بار قبلاً استفاده شده بود، آمد و نشست روی میز محل کارم و از خط با خودنویس نوشته‌شده‌اش فهمیدم که میداش کجاست. کتابی کم‌حجم، با یادداشتی به‌پیوست: «لهجه‌های غزه‌ای».

کتابی که تازه‌تازه و داغ‌داغ از زیر چاپ درآمده و دو نفر از اهالی زندانی‌شده در بزرگ‌ترین زندان روباز جهان، یعنی غزه، آن‌را به‌رشته تحریر درآورده‌اند. و توازلین سطرها، مجذوب صداقت و سادگی بیان نویسندگان می‌شوی.

یکی از روایان، زنی است اصالتاً اهل غزه و از قضای روزگار، ساکن اروپا که برای دیدار اقوام رفته غزه و خورده به ماجرای ۷ اکتبر و گیرافتاده در بلای شبانه‌روزی صهیونیست‌ها. خانم فائده‌الغره. و راوی دوم، شاعر و نویسنده اهل و ساکن غزه آقای یوسف القدره که هم چنان - اگر زنده مانده باشد! - جانی در باریکه غزه است. و چه تعبیری است در این «اگر»! مرگ با این‌که ذاتاً بی‌خبر و قرار قبلی می‌آید، در غزه، با بی‌رحمی و شدت بالائی جان می‌گیرد...

انتشارات سوره مهر، کتاب را با ترجمه شیوای آقای محمدرضا ابوالحسنی به چاپ رسانده است. راوی به‌راحتی راجع به اتفاقاتی حرف می‌زند که کافیت دور و بر ما می‌بینند و آن روز ما را یا شاید کل زندگی ما را خراب کنند؛ اما او آن اتفاقات را زندگی کرده و می‌کند و هنوز آهنگ زندگی برای او جاریست. تصور کنید شارژ تلفن همراهتان در حال تمام شدن است و در شهر هیچ جایی اثری از برق نیست. و جایی درست

روایاتی که خیلی به آن نیاز داریم

محمدرضا ابوالحسنی، مترجم کتاب: از ابتدای ماجرای غزه با توجه به خوی پژوهشی‌ام، بدون توجه به جنبه‌های سیاسی، به دنبال روزنوشت‌ها و روایت‌های اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی بودم، زیرا آنچه در رسانه‌ها وجود دارد صرفاً به جنبه سیاسی ماجرا می‌پردازد. من در این جست‌وجو به دنبال شرایط زندگی روزمره مردم بودم و دوست داشتم بدانم آنها در این شرایط چگونه زندگی می‌کنند. به همین دلیل روزنوشت‌هایی را برای خودم جمع می‌کردم تا این‌که به سایت عربی «پیاده‌روی ۲۲» رسیدم که تعداد زیادی از نویسندگان در آنجا روایت و روزنوشت می‌نوشتند. احساس می‌کنم این‌ها روایاتی است که ما خیلی به آنها نیاز داریم و باید از این دست روایات بیشتر نوشته شود.

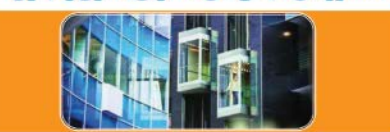

برگ سبیز، سند کمپانی و کارت خودرو سواری
پراید صبا، رنگ آبی، مدل ۱۳۷۸، پلاک ۴۹۶ ب ۶۱
ایران ۵۶، شماره شاسی S141227899611 شماره
موتور 00120548 به‌نام اینجانب عادل الوچی
مفقود گردیده و از اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبیز خودرو سواری رنو
SANDERO-STEPWAY-AT مدل ۱۳۹۶ به‌رنگ
سفید شماره انتظامی ایران ۶۷-۲۱۲ س ۷۲ شماره
موتور K4MC697-R086285 شماره شاسی
NAPBSRBYNH1060019 به‌نام مالکیت محمد
خادم‌المومنین فولادی مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.

برگ سبیز و کارت خودرو پژو پارس XU7 رنگ
خاکستری متالیک مدل ۱۳۹۷ به شماره پلاک ۶۶ ب ۹۴۲
ایران ۴۴ و شماره موتور 124K1239189 و شماره شاسی
NAAN01CE6JH328196 به‌نام سید کاظم موسوی
مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

پیشگام در بازرسی‌های ادواری
آسانسورهای مجتمع‌های مسکونی، اداری و تجاری

قابل توجه مالکین و ساکنین ساختمان‌هایی که در آن‌ها
آسانسور نصب شده و اعتبار گواهینامه استاندارد آسانسور
آن‌ها منقضی گردیده است، خواهشمند است هر چه
سریع‌تر جهت اخذ گواهینامه بازرسی ادواری آسانسور
با شرکت پویا پرتو تماس حاصل فرمایید.

با ۱۴ شعبه در اقصی نقاط کشور
آدرس دفتر مرکزی: تبریز، خیابان پاستور، حد فاصل
شریعتی و لاله زار، روبه‌روی کوی شهید تونا
پلاک ۱۳۳ تلفن (۰۴۱-۳۳۷۵۱۴۰۱) کد پستی: ۵۷۱۴۹۶۸۳۱۱
فکس ۰۴۱-۳۳۷۵۱۴۰۴ صندوق پستی: ۵۱۳۸۵۱۴۸۱

آگهی دعوت مجمع عمومی
عادی به‌طور فوق‌العاده نوبت دوم
شرکت تعاونی مسکن جامعه ورزشکاران ایرانیان
(در حال تصفیه) به شماره ثبت ۱۸۳۷
و شناسه ملی ۱۰۱۰۳۳۹۹۰۰۰

تاریخ انتشار آگهی: ۱۴۰۳/۰۹/۱۳
جلسه مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده نوبت دوم
شرکت تعاونی مسکن جامعه ورزشکاران ایرانیان (در حال
تصفیه) رأس ساعت ۱۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۹/۲۸
در محل شهرستان رباط‌کریم به آدرس: پرنده، فاز ۳
خیابان حافظ شمالی، کوچه عراقی ۳، حسینیة پنج تن
آل عبا تشکیل می‌گردد.

لذا از کلیه اعضا / سهامداران دعوت می‌شود با در
دست داشتن کارت و یا دفترچه عضویت و یا برگه
سهام رأس ساعت مقرر در محل مذکور حضور بهم
رسانند و یا وکیل / نماینده خود را کتباً معرفی نمایند.
ضمناً به اطلاع می‌رساند که به موجب ماده ۱۹ آیین‌نامه
نحوه تشکیل مجامع عمومی: تعداد آراء وکالتی هر عضو /
سهامدار حداکثر یک و هر شخص غیر عضو / سهامدار، تنها
یک رأی خواهد بود و اعضای / سهامداران متقاضی اعطای
نمایندگی، می‌بایست به همراه نماینده خود حداکثر
تا تاریخ یک هفته قبل از روز برگزاری مجمع عمومی
در محل هیات تصفیه تعاونی به نشانی پرنده، فاز ۳، بلوار
رسول اکرم شمالی، بلوار بعثت، پروژه کیان صنعت، بلوک ۸، واحد
۸ (محل هیات تصفیه) و در ساعت اداری حاضر تا پس از احراز
هویت و تأیید وکالت، برگه ورود به مجمع را دریافت نمایند.

دستور جلسه:

گزارش هیات تصفیه
طرح و تصمیم‌گیری در خصوص صورت‌های مالی سنوات
سال ۱۳۹۷ الی منتهی به ۱۴۰۲/۱۲/۲۹
انتخابات اعضای هیات تصفیه و تصمیم‌گیری
در خصوص مدت مأموریت هیات تصفیه
هیات تصفیه شرکت تعاونی مسکن جامعه ورزشکاران ایرانیان